La roca del bé comú

Opinió | 01-11-2020 | 12:18

Jesús Domingo Martínez

Durant aquests vuit mesos de pandèmia hem valorat com mai el treball amagat dels nostres científics i ens hem impacientat perquè no trobaven la solució en el temps desitjat. Ens han irritat en gran manera els nostres polítics, però potser els hem compadit en algun moment veient la magnitud de l'obstinació. Ens han tenallat la por i l'angoixa, però ens hem descobert lliures veient la llibertat que altres mostraven, i hem comprès l'absurd que és pensar que la felicitat consisteix a no dependre de ningú, i pretendre satisfer els nostres desitjos més profunds amb el consum o amb l'èxit. A casa ens hem acompanyat i fet un fart, i a la fi només el perdó ha pogut deslligar el nus.

Finalment hem intentat reprendre la marxa i vam descobrir que no n'hi ha prou amb la voluntat ni les frases fetes. És temps de fer memòria, de tenir cura de la vida, de teixir una amistat cívica que venci el verí de la divisió. De construir junts el que el Papa acaba d'anomenar la roca del bé comú.

Autor: Jesús Domingo Martínez